

日本の思い出

Stud. Kész Sarolta, anul III

Specializarea: *Limba și Literatura Japoneză - Literatura Comparată Maghiară*

Facultatea de Litere, Universitatea Babeș-Bolyai

Mobilitate studentescă: **Universitatea Kobe (Japonia), aprilie-august 2025**

Am avut bucuria de a studia un semestru la Universitatea Kobe din Japonia în cadrul unui program interuniversitar. Timpul meu petrecut acolo, între aprilie și august 2025, este de neuitat. Pentru mine, Japonia a fost ca o lume magică: dorită, dar indisponibilă. Îmi amintesc momentul din anul I, la facultate, în care am aflat de oportunitatea de a studia în Japonia. M-am hotărât să fac tot posibilul pentru a-mi împlini visul. Eram complet absorbită de acest obiectiv și m-am simțit mândră de mine când am fost acceptată la Universitate Kobe. Mi-am imaginat că voi fi cuprinsă de extaz la sosirea în Japonia, dar, în schimb, am găsit o pace mulțumitoare (și o oboseală groaznică după ce am zburat peste jumătate din lume...). Știam că sunt unde trebuie să fiu. M-am străduit mult să ajung aici, dar nu vreau să mă prefac că aș fi putut să reușesc singură. Sprijinul familiei mele m-a ajutat să mă simt liniștită și să mă bucur de timpul petrecut acolo. Aventura aceasta i se datorează și ei.

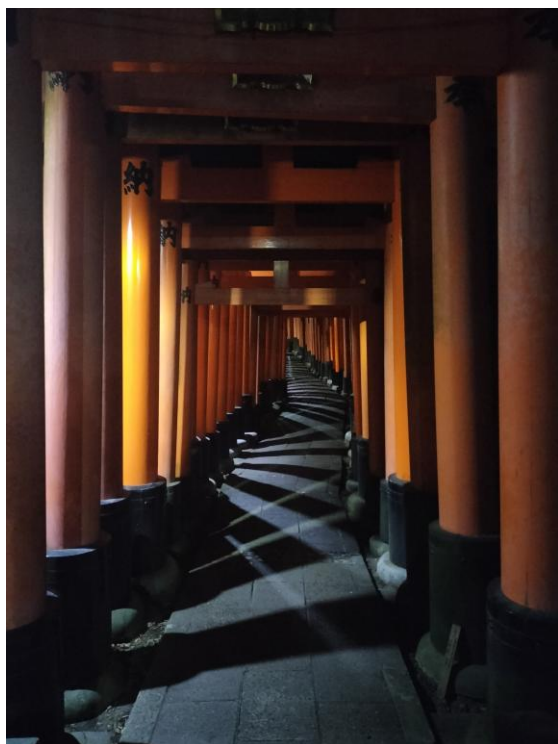
Japonia a fost, desigur, exotică și încă o văd așa și după întoarcerea mea acasă. Cred că, în calitate de „străini”, va exista întotdeauna ceva din această cultură care va rămâne inaccesibil pentru noi, dar nu vom renunța niciodată să încercăm să o descoperim... Aș dori să vă împărtășesc câteva experiențe din încercarea mea personală.

În primul rând, acest semestru m-a ajutat foarte mult din punct de vedere profesional. Mă bucur că nu am fost acolo numai ca o turistă, ci ca o studentă *ryūgakusei* a Universității Kobe. Am putut să exerseze limba japoneză în fiecare zi și în timpul cursurilor, și în discuții cu alți studenți. Am dobândit o încredere în mine care nu ar fi fost posibilă altfel. Știu că fac multe greșeli în timp ce vorbesc, dar acum nu-mi mai este frică să inițiez o conversație cu nativii. Precizia profesorilor japonezi și abilitatea lor de a preda într-un mod interesant a fost de mare ajutor în progresul meu. Sper că pot să folosesc tot ce am învățat la viitorul meu loc de muncă.

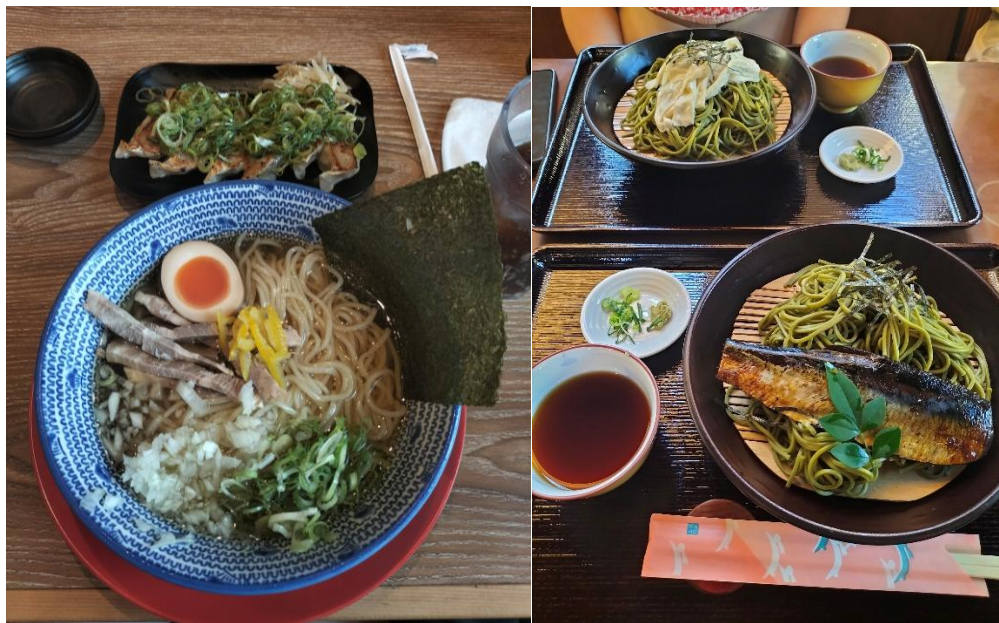
În al doilea rând, întâlnirea cu o cultură diferită este interesantă pentru toți. Am avut planuri pentru fiecare weekend, am vizitat cât de multe locuri am putut, dar nu m-am săturat niciodată. Încă au rămas locuri și oameni de descoperit în Kobe, probabil pentru o altă ocazie.

Fiind din Ardeal, știu cât de frumoasă poate fi natura, dar în Japonia am văzut-o dintr-o altă perspectivă. De exemplu grădinile erau construite ca să radieze liniște și armonie. Am descoperit ordine și detalii în fiecare pom sau piatră. Aceste detalii au fost evidente și în arhitectura tradițională. Am regăsit liniștea naturii în altarele shinto sau templele budiste.

În schimb, piețele și restaurantele au fost mereu pline de viață. Aici turiștii și localnicii s-au întâlnit într-o atmosferă complet diferită, dar nu mai puțin specială. Cred că am auzit întrebarea „Și ce ai mâncat?” de cel puțin o sută de ori. Într-adevăr, acum înțeleg și mai bine de ce este atât de apreciată gastronomia japoneză. Este un *hobby* de al meu să încerc mâncăruri „exotice” și am putut să fac asta aproape în fiecare zi.

Totuși, experiențele cele mai frumoase au fost întâlnirile spontane pe stradă sau în cafenele, din care s-au născut prietenii unice.

Pot afirma cu certitudine că acestea au fost unele dintre cele mai minunate luni din viața mea!